ΑΡΙΘΜΟΣ 4.319

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Α΄ Ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος δημοσίου ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου περιουσίας.

Ὁ Συμβολαιογράφος Φαρρῶν Χρῖστος Βασιλείου Καλαμαρᾶς, κατοικῶν καὶ ἔδρεύων ἐν Χαλανδρίτσῃ, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος, Δηλοποιῶ ὅτι,

Συμφώνως πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 60 τῆς 26ης Μαΐου 1964 ἔτους, Α΄ ἐπαναληπτικὸν πρόγραμμα δημοσίου ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Πατρῶν Διονυσίου Ἀβραὰμ Ἀβραμοπούλου, κατοίκου Πατρῶν, ἐκτίθεται τὴν δεκάτην ἑνάτην (19) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου 1964 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν ἀπὸ 10 π. μ. ἕως καὶ 12 ὥρας τῆς μεσημβρίας εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου καὶ ἐν κωλύματί μου ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ ἔξωθι τοῦ ἐνταῦθα κειμένου γραφείου μου, ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Γαλήνης χήρας Χρίστου Μερκουρίου κειμένῃ παρὰ τὴν ὁδὸν Καλαβρύτων, ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 29 τῆς 17 Ἰουλίου 1963 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ ἄνω κλητῆρος Διονυσίου Ἀβραὰμ Ἀβραμοπούλου, ἀναγκαστικῶς κατασχεθεῖσα ἀκίνητος περιουσία τοῦ ὀφειλέτου εὐθυμίου Πέτρου Κατσαΐτη, κατοίκου Κατσαϊτεῖκων - Χαϊκαλίου - Δύμης, τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Δημητρίου Ἀποστόλου Δούβρη κατοίκου Πατρῶν, ἐκτελοῦντος τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 65)1963 ἀπόφασιν μικροδιαφορᾶς (ἀριθ. ἐκθέσεως 2042) τοῦ Εἰρηνοδικείου Πατρῶν μὲ ἀριθμὸν ἀπογράφου 675)1963, ἵνα ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ταύτης πληρωθῇ οὗτος τὴν ἣν δικαιοῦται λαμβάνειν ἀπαίτησίν του παρὰ τοῦ ἄνω ὀφειλέτου του συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ αὐτῷ ἐπιταγῇ πρὸς πληρωμήν, ὡς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1390 τῆς 14 Ἰουνίου 1963 ἀποδεικτικὸν τοῦ ὡς ἄνω κλητῆρος, ἤτοι α) διὰ κεφάλαιον δραχ. 2.585 ἐντόκως νομίμως ἀπὸ 12-11-1962 μέχρις ἐξοφλήσεως, 6) δι' ἐπιδικασθέντα ἔξοδα δραχμ. 43 καὶ γ) δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, σύνταξιν καὶ ἐπίδοσιν ἐπιταγῆς μετὰ πορείας κλητῆρος δραχμ. 335 ἐντόκως νομίμως τὰ δύο τελευταῖα κονδύλια ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως μέχρις ἐξοφλήσεως, προσέτι δὲ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως τοῦ πλειστηρασμοῦ ἐν γένει ὡς καὶ δραχμ. 225 διὰ τὴν σύνταξιν ἐντολῆς πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἡ δὲ ὡς ἄνω ἀναγκαστικῶς κατασχεθεῖσα καὶ πλειστηριαζομένη ἀκίνητος περιουσία εἶναι ἡ ἑξῆς: 1) τὰ 4)9 ἐξ ἀδιαιρέτου ἐνὸς ἀγροῦ ποτιστικοῦ κειμένου εἰς θέσιν «Μουργιὲς» τῆς περιφερείας κοινότητος Ἰσώματος τέως Δήμου Φαρρῶν, ἐκτάσεως ἐν ὅλῳ στρεμμάτων δέκα (10) περίπου ἢ ὅσης εἶναι συνορευομένου κατὰ τὸ ὅλον γύρωθεν ἀνατολικῶς μὲ ἀγρὸν Ἰωάννου Μαργαζᾶ, δυτικῶς μὲ ἀγρὸν Γεωργίου Βγενοπούλου, ἀρκτικῶς μὲ ἀγρὸν Δημητρίου Μαντᾶ καὶ μεσημβρινῶς μὲ αὔλακα καὶ πέραν τούτου μὲ ἀγροὺς Δημητρίου Ἀναστασοπούλου καὶ ἐσπαρμένου διὰ τριφυλλίου, καὶ ἐκτιμηθέντων τῶν 4)9 ἐξ ἀδιαιρέτου ἀντὶ δραχμῶν 4.000, 2) τὰ 4)9 ἐξ ἀδιαιρέτου ἐνὸς ἀγροῦ ποτιστικοῦ ἐκτάσεως στρεμμάτων τοῦ ὅλου ὀκτὼ (8) ἢ ὅσης καὶ ἂν εἶναι, κειμένου εἰς θέσιν «Ἐλίτσα» τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω περιφερείας καὶ συνορευομένου κατὰ τὸ ὅλον γύρωθεν ἀνατολικῶς μὲ κοινοτικὸν δρόμον καὶ πέραν τούτου ἀγροὺς ἀδελφῶν Ἀναστασοπούλου, δυτικῶς μὲ ἀγροὺς Δημητρίου καὶ Θεοδώρου Παπανδρέου, μεσημβρινῶς μὲ ἀγρὸν Ἰωάννου Μαργαζᾶ, καὶ ἀρκτικῶς μὲ ἀγρὸν Γεωργίου Σχοινᾶ, ἤτοι δὲ κατὰ τὴν κατάσχεσιν πεφυτευμένος κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ περιβολίου, ὁ δὲ ὑπόλοιπος ἦτο χέρσος, ἐκτιμηθέντων τῶν 4)9 ἐξ ἀδιαιρέτου ἀντὶ δραχμῶν 4.000, 3) τὰ 4)9 ἐξ ἀδιαιρέτου μιᾶς χαμογείου οἰκίας μετὰ τοῦ συνεχομένου περιβολίου τοῦ ὑπ' αὐτὴν καὶ περὶ αὐτὴν οἰκοπέδου καὶ τῶν ἐντὸς τοῦ περιβολίου παντὸς εἴδους δένδρων, ἐκτάσεως ἐν ὅλῳ δύο (2) περίπου στρεμμάτων ἢ ὅσης καὶ ἂν εἶναι κειμένης ἐντὸς τοῦ χωρίου Ἴσωμα τῆς ἄνω περιφερείας καὶ συνορευομένης ἐν ὅλῳ γύρωθεν μὲ οἰκίας καὶ περιβόλια Βασιλείου Καραμπαστέλα, Παρασκευῆς Παναγιωτοπούλου, πρώην Γενναίου Κουτρουμπέλα, καὶ ἤδη Βασιλείου Ἀνδρεοπούλου, καὶ πρώην Σπυροπούλου καὶ ἤδη Νικολάου ἱερέως Παπανδρέου, ἐκτιμηθέντων τῶν 4)9 ἀντὶ δραχμῶν 4.000, ἤτοι ἀπάντων τῶν κατασχεθέντων ἐκτιμηθέντων ἀντὶ δραχμῶν δώδεκα χιλιάδων (12.000) τῶν ἀνηκόντων 4)9 ἐξ ἀδιαιρέτου εἰς τὸν ὀφειλέτην. Ὅτι ὁ ἐπισπεύδων διορίζει ἀντίκλητόν του ἐν Πάτραις μὲν τὸν Διονύσιον Ἀβραμόπουλον δικαστικὸν κλητῆρα κάτοικον Πατρῶν, ἐν Χαλανδρίτσῃ δὲ τὸν Ἠλίαν Φίλιαν δικολάβον κάτοικον Χαλανδρίτσης. Ὅτι τιμὴ ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορά, ὁ ἐπισπεύδων προσφέρει τὰ δύο τρίτα (2)3) τῆς γενομένης κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἐκτιμήσεως, ἤτοι δραχ. 8.000, δι' ἅπαντα τὰ ὡς ἄνω πλειστηριαζόμενα ἀκίνητα καὶ κατὰ τὰ 4)9 ἐξ ἀδιαιρέτου. Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος εἶχεν ὁρισθῆ νὰ τελεσθῇ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1963 ἔτους, συμφώνως πρὸς τὸ κοινοποιηθὲν τῷ ὀφειλέτῃ ὑπ' ἀριθμ. 33 τῆς 22-7-1963 πρόγραμμα ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ ἐν ἀρχῇ δικαστικοῦ κλητῆρος, πλὴν ὅμως οὗτος δὲν ἐτελέσθη ἀναβληθεὶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4124 τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1963 ἔτους πράξεώς μου ἀναβολῆς πλειστηριασμοῦ μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1963 ἔτους, ὑπὸ τοὺς ἐν αὐτῇ ὅρους καὶ συμφωνίας, πρὸς οὓς ὁ ὀφειλέτης δὲν συνεμορφώθη. Ἤδη ὁ ὡς ἄνω δικαστικὸς κλητὴρ λαβὼν τὴν ἀπὸ 22 Ἀπριλίου 1964 νέαν ἐντολὴν πρὸς συνέχισιν τοῦ ἐν λόγῳ πλειστηριασμοῦ, ἐξέδωσε τὸ ὑπ' ἀριθμ. 60 καὶ ἀπὸ 26 Μαΐου 1964 ἔτους Α΄ ἐπαναληπτικὸν πρόγραμμα δημοσίου ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ, δι' οὗ ἡμέρα πλειστηριασμοῦ ὁρίζεται ἡ ἐν ἀρχῇ ἀναφερομένη, ἵνα πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἐν ἀρχῇ ἀπαίτησίν του καὶ ἐπὶ πλέον δραχμ. 225 διὰ τὴν δοθεῖσαν ἐντολὴν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ ὡς ἄνω προγράμματος καὶ τὰ ἐν γένει ἔξοδα ἐκτελέσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ὅτι ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος ἐνεργηθήσεται κατὰ τὸν νόμον, ἡ δὲ κατακύρωσις εἰς τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστὴν γενήσεται ὡς ὁ Νόμος ὁρίζει. Τὸ φερέγγυον ἑκάστου πλειοδότου ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν. Οἱ διὰ τρίτους τυχὸν πλειοδοτήσοντες ὀφείλουσι νὰ δηλώσωσι τοῦτο πρότερον εἰς ἐμὲ τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ὅτι ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται, ἅμα τῇ κατακυρώσει νὰ καταθέσῃ νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως τὸ ἐκπλειστηρίασμα, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του μὲ ὅλας τὰς νομίμους συνεπείας. Ὅτι τὰ πλειστηριαζόμενα ἀκίνητα πλειστηριάζονται ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης τοῦ ἐπισπεύδοντος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἔκτασιν, ὅρια, ἀκριβῆ περιγραφὴν αὐτῶν, ὡς καὶ δι' οἱονδήποτε λόγον καὶ αἰτίαν. Οἱ δὲ μέλλοντες νὰ πλειοδοτήσωσιν ὀφείλουσιν νὰ λάβωσι γνῶσιν προηγουμένως τῆς τε ἐκτάσεως καὶ καταστάσεως αὐτῶν, τῶν πλειστηριαστικῶν τίτλων καὶ ὅρων τοῦ παρόντος καὶ ἐν πλήρει γνώσει ὄντες τούτων, προσέλθωσι καὶ πλειοδοτήσωσι δὲν θέλουσι δὲ ἀποκτήσει πλείονα τῶν ὅσων χαίρει ἐπ' αὐτῶν ὁ ὀφειλέτης δικαιώματα. Προσκαλοῦνται ἄθεν οἱ βουλόμενοι ὅπως προσέλθωσι κατὰ τὴν ἄνω ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ πλειοδοτήσωσι. Ἐγένετο ἐν Χαλανδρίτσῃ σήμερον τὴν δεκάτην (10) τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ τετάρτου 1964 ἔτους ἡμέραν Παρασκευήν, καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ ἐνταῦθα καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν Καλαβρύτων οἰκίᾳ Ἰδιοκτησίας Γαλήνης χήρας Χρίστου Μερκουρίου, καὶ ὑπογράφεται ὡς ἕπεται παρ' ἐμοῦ. Εἰσπρακτέα τέλη δραχμ. 30 μεγαρόσημον δραχμ. 3 καὶ δικαιώματά μου δραχμ. 55.

Ὁ Συμβολαιογράφος Φαρρῶν
(Τ. Σ.) Χ. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Χαλανδρίτσῃ αὐθημερὸν

Ὁ Συμβολαιογράφος Φαρρῶν
(Τ. Σ.) Χ. ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΟΝ ΙΕΡΟΝ ΘΗΣΑΥΡΟΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

κτος καὶ ὁ τοῦ Βενουέντου Ἀλέξιος».

Πρέπει νὰ μνημονευθῇ, ὅτι πλήθη κόσμου εἶχον συρρεύσει κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Ναρνίας εἰς Ρώμην διὰ νὰ προσκυνήσουν καὶ ὑμνολογήσουν τὸ τίμιον λείψανον. Τὴν λαμπρότητα τῆς ὑποδοχῆς περιγράφει ἡ Ἀνδρεῖς, γραμμένη εἰς τὴν Λατινικήν, καὶ συμπίπτει κατὰ πολὺ μὲ τὰ σχετικὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Πίου Β΄.

Συμφώνως πρὸς τὰς πηγάς, πρὸ τῆς 12ης Ἀπριλίου ἀφίχθησαν εἰς Ναρνίαν οἱ τρεῖς καρδινάλιοι, ὁ Πάπας προεκήρυξε γενικὴν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θὰ παρευρίσκοντο εἰς τὴν τελετὴν τῆς ἀνακομιδῆς. Ὁ Πάπας εἶχε μεταβῆ ἀπὸ τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων, ἤτοι τὴν 12ην Ἀπριλίου, καὶ παρέμενεν εἰς ἕνα θάλαμον τῆς Παναγίας Ντὲλ Πόπολο, ὅπου ὑπῆρχε ναὸς τῆς Παναγίας καὶ ἦτο τὸ τέρμα τῆς Φλαμινίας ὁδοῦ. Ἔπρεπε νὰ εὑρίσκετο τὴν ἑπομένην ἐκεῖ, ἡμέραν τῆς ἀνακομιδῆς. Ἡ ἱερὰ κάρα εὑρίσκετο εἰς τὴν Μουλβίαν γέφυραν, ὅπου ἔφθανεν ἡ Φλαμινία ὁδός. Ἑκατέρωθεν λαμπροὶ λειμῶνες ἐκοσμοῦσαν τὴν ὁδόν.

«Ἐν μέσῳ, γράφει εἰς τὴν μνημονευομένην ἐργασίαν του ὁ Σπ. Λάμπρος, τῶν ἀνθηρῶν ὑπὸ τοῦ ἀρξαμένου ἔαρος ἐκείνων λειμώνων, εἶχε διατάξει ὁ Πῖος Β΄ νὰ κατασκευασθῇ χάριν τῆς ἑορτῆς τῆς ἀνακομιδῆς, ξυλίνην ἐξέδρα, δυναμένη νὰ περιλάβῃ σύμπαντα τὸν Κλῆρον, ὅστις ἔμελλε νὰ παραστῇ καὶ ὑψηλή, ὥστε νὰ εἶναι ὁρατὴ ὑπὸ παντὸς τοῦ μέλλοντος νὰ συρρεύσῃ πλήθους, ἔχουσα δὲ ἐν τῷ μέσῳ ὑψηλὸν βωμόν».

"Ας παρακολουθήσωμεν τὴν συνέχειαν τῆς ὑποδοχῆς καθ' ὃν τρόπον ἱστορεῖ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου καὶ μέγας ἱστορικὸς Σπ. Λάμπρος. Εἶναι ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐξόχως ἐπίκαιρος:

Τὴν Δευτέραν τὸ πρωῒ οἱ τρεῖς καρδινάλιοι, Ὀλίβας τῆς Ἁγίας Σωσάννης, Φραγκίσκος Τοδεσκήνης, ἐπίσκοπος Σιέννης, καὶ Βησσαρίων ὁ Ἕλλην, καρδινάλιος Τούσκλου, μετέδησαν νὰ παραλάβουν τὸν Πάπαν, τὸν ὁποῖον καὶ συνώδευσαν μέχρι τοῦ τόπου, ὅπου ἐφυλάσσετο ἡ κάρα. Προηγοῦντο οἱ τρεῖς καρδινάλιοι καὶ ἡ πομπὴ ἐξεκίνησεν, ἐνῷ ὁ Πάπας, ἀκολουθῶν, συνωδεύετο ἀπὸ τοὺς καρδιναλίους καὶ τὸν κλῆρον ὁλόκληρον. Τὸ πλῆθος πεζῇ ἐπορεύετο. Ὁ κλῆρος ἐκράτει βάϊα. Ἤρχοντο οἱ ξένοι πρέσβεις, οἱ προΰχοντες καὶ πλῆθος κόσμου, ποὺ εἶχε παραταχθῆ κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ. Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὴν Μουλβίαν γέφυραν, οἱ 17 καρδινάλιοι καὶ ἱερεῖς ἀφίππευσαν, διότι ἔφιππος ἦτο ἡ πομπή, καὶ περιεβλήθησαν τὰς ἐπισήμους ἱερατικὰς στολάς των. Ἡ λευκότης τῶν ἀμφίων καὶ τὸ πράσινον χρῶμα τῆς ἐαρινῆς φύσεως παρουσίαζον τὸ θέαμα ἐξόχως θαυμάσιον, διότι τὸ λευκὸν ἀντιδιεστέλλετο πρὸς τὸ πράσινον. Ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξέδραν ὁ Πάπας μὲ συγκίνησιν, ἀλλὰ καὶ χαρὰν πολλήν, μαζὶ μὲ τὴν ἀκολουθίαν του. Ἀπὸ τὴν ἄλλην κλίμακα ἀνῆλθεν ὁ Βησσαρίων καὶ δύο καρδινάλιοι, ἔχων εἰς χεῖρας του τὴν λειψανοθήκην, ὅπου τοῦ Ἀποστόλου ἡ κάρα. Ἡ λειψανοθήκη ἐναπετέθη εἰς βωμόν, περιβαλλόμενον ἀπὸ λαμπάδας. Σιγὴ ἐπεκράτησε. Προσεκομίσθησαν τὰ κλειδιὰ τοῦ ἱεροῦ κιβωτίου. Ἐβεβαιώθη τῶν σφραγίδων ἡ γνησιότης. Ὁ Βησσαρίων παρέδωκεν εἰς τὸν Πάπαν τὸ τίμιον λείψανον. Ἡ συγκίνησις ἦτο χωρὶς προηγούμενον. Ἔκλαιον ὁ παραδίδων καὶ ὁ λαμβάνων. Ἐγονυπέτησε καὶ ὠχρὸς ἀπὸ συγκίνησιν, ἐξεφώνησεν ἐμπνευσμένον λόγον.

ΚΥΜΑ ΑΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

χνὰ ἡ ἀπάθεια, κάποτε καὶ ἡ ἀναισθησία τῶν μαζῶν μπροστὰ σὲ κοινωνικὲς συμφορές, ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά, καὶ ἡ ὁμαδικὴ ἀλλοφροσύνη, ἡ καταλυτικὴ τῶν πάντων ἐξέγερσις, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, γιὰ τὴν ὑποφία νοθείας τῆς ἀγνότητος τοῦ λακτίσματος. Ὁ-ξυδερκεῖς ἐρευνητὲς τοῦ φαινομένου σὰν τὸν Gustave le Bon, θὰ μᾶς δώσουν ἀναλυτικὲς περιγραφὲς τῆς ψυχολογίας τῶν μαζῶν. Θὰ μᾶς ποῦν γιατί καὶ πότε οἱ ὄχλοι πυρακτώνονται καὶ πυρακτώνουν, πυροπολοῦνται καὶ πυροπολοῦν.

Γιὰ «μιὰ χάλαση τοῦ ἤθους» θὰ μᾶς μιλήσουν μὲ τὴν σειρά των καὶ οἱ κοινωνιολόγοι καὶ ἠθικολόγοι, ἐξ ἀφορμῆς τῆς βαναυσότητος, τῆς κακότητος καὶ τοῦ παραλογισμοῦ τῶν μανιακῶν. Γιατί αὐτὸς ὁ ἐπικίνδυνος καὶ ἀνώμαλος «ὁμαδισμὸς» φαίνεται νὰ δικαιώνῃ καὶ τὰ ἀπαισιόδοξα φιλοσοφικὰ σχήματα, ποὺ ὑποστηρίζουν, ὅτι ὁ πολιτισμός μας μοιάζει σὰν κάτι τὸ «παλαιούμενον καὶ γηράσκον καὶ ἐγγὺς ἀφανισμοῦ».

Πολλοὶ μιλοῦν γιὰ τὸ «ξέφτισμα», τὸν ἀποχρωματισμό, τὴν ἀποδυνάμωσι τῶν ἀξιῶν. Μελαγχολία καὶ κατήφεια τοὺς καταλαμβάνει στὸ ἀντίκρυσμα τοῦ κύματος τοῦ ἀπολιτισμοῦ. Δὲν ἀνήκουμε σ' αὐτούς. Γι' αὐτὸ δὲν μελαγχολοῦμε καὶ δὲν ἀπελπιζόμεθα. Καὶ ἐμεῖς θλέπουμε ὀγκούμενο τὸ ρεῦμα. Δὲν ἔχει σημασία, ἂν δὲν ἐπέσαμε ἀκόμη στὴν γυμνὴ βαρβαρότητα. Τὸ φαινόμενο τοῦ πολιτισμοῦ εἶναι πηγὴ ἀνησυχίας. Ὄχι ὅμως ἀπελπισίας. Καὶ ἡ λατρεία τῆς ἀπαξίας μᾶς ἀνησυχεῖ ποὺ τὴν θλέπουμε. Καὶ δὲν τὴν θλέπουμε μόνο. Τὴν δεῖχνομε κιόλας. Ἀλλὰ ἐνῷ ἀναγνωρίζομε ἄνευ περιστροφῶν καὶ δισταγμῶν καὶ καλλυντικῶν τὴν τραγικὴ πραγματικότητα, ποὺ μᾶς προσφέρει τὸ χάος, τὸν φόβον, τὴν ἀπαξίαν, τὸν παλιμβαρβαρισμόν, τὸν πρωτογονισμόν, δὲν πτοούμεθα ἀπὸ σχήματα μοιρολατρικὰ καὶ ἀπαισιόδοξες προγνώσεις. Ὁ πολιτισμός μας θὰ ζήσῃ στὸ πεῖσμα τοῦ μοιραίου. Ἀρκεῖ νὰ ἀντιδράσουμε στὸ ρεῦμα. Ἀρκεῖ τὶς ἀνησυχίες τοῦ παρόντος νὰ τὶς χρησιμοποιήσουμε σὰν δομικὸ ὑλικὸ γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ μέλλοντος.

ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΣΕΡΕΤΗΣ

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΣΑΦΗΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΟΡΙΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

θὰ ἐκφεύγουν οὔτε θὰ νοθεύουν τοὺς σκοποὺς οὓς ἐτάχθησαν νὰ ἐπιτελέσουν, ὑπεισερχόμενοι εἰς ἀλλοτρίαν δραστηριότητα, καὶ ὅτι ἀπαλλασσόμενοι τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ συμπλέγματος, θὰ συνεργασθοῦν εἰλικρινῶς μὲ τὰς παραλλήλους παραγωγικὰς τάξεις πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς προγραμματισμένης πολιτικῆς.

Τὸ θέμα τῶν Συνεταιρισμῶν, ἐθεωρήθη ὡς μὴ ἔδει ἀκανθώδες ὑπὸ πασῶν τῶν μέχρι σήμερον Κυβερνήσεων. Οὐδεμία εἶχε τὸ ψυχικὸν σθένος νὰ τοὺς ἀντιμετωπίσῃ καὶ τοὺς περιορίσῃ εἰς ὃν ἐτάχθησαν σκοπόν.

Ἀντιμετωπίζουσα αὐτοὺς, δὲν πρόκειται νὰ καινοτομήσῃ, ἀλλὰ ἀναλογιζομένη τὴν εὐθύνην τῆς ἔναντι τοῦ μέλλοντος τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὑπονόμευσιν τῆς προσπαθείας της ἐκτὸς ἂν πρόκειται νὰ ἀντιπαρατάξῃ τοὺς Συνεταιρισμοὺς πρὸς τοὺς οἰκονομικοὺς κολοσσοὺς τῆς Δύσεως, καὶ δημοκοποῦσα νὰ προβῇ εἰς σύγκρισιν ἀριθμοῦ πρὸς ποιότητα.

Ὁ πρωτογενὴς τομεὺς τῆς παραγωγῆς ὑποφέρει ἀπὸ κρίσιν παραγωγικότητος, συγκριτικῶς ἐξεταζόμενος πρὸς τοὺς τῶν ἄλλων παραγωγικῶν χωρῶν, ἡ δὲ προσπάθεια πρὸς αὔξησιν ταύτης, εἶναι ἡ μόνη ὀρθόδοξος καὶ λυσιτελὴς μέθοδος διὰ τὴν σταθερὰν βελτίωσιν τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ηὐξήθη μόνον κατὰ 1)3 ἐν συγκρίσει μὲ τοὺς ἄλλους τομεῖς τῆς οἰκονομίας.

Ἡ βελτίωσις τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος ἐμφανίζεται ἐπιτακτικὴ διότι εἰς τὸ λίαν προσεχὲς μέλλον θὰ ἀναγκασθῇ ὁ προϋπολογισμὸς νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ἐπιδοτήσεων.

Ἡ προσπάθεια τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγικότητος, ἄχαρις ἐν πολλοῖς, ἀπαιτεῖ χρόνον, μελέτην, μόχθον καὶ ὑπομονὴν, κρατικὴν καθοδήγησιν καὶ παρακολούθησιν, ἀναδιάρθρωσιν καλλιεργειῶν, ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα καὶ ἐπενδύσεις ἱκανάς.

Ἡ υἱοθέτησις αὐτῆς τῆς προσπαθείας ἀνήκει εἰς τοὺς Συνεταιρισμοὺς εἰς οὓς θὰ ἀνήκῃ καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς προσπαθείας. Πρὸς αὐτὴν δὲ κατεύθυνσιν δέον νὰ στραφοῦν αἱ προσπάθειαι τόσον τῶν Συνεταιρισμῶν ὅσον καὶ τοῦ κηδεμονεύοντος αὐτοὺς ὑπουργείου καὶ οὐχὶ πρὸς τὴν ἐμπορείαν.

Ἡ ἄσκησις ἐμπορείας διὰ τοῦ Συνεταιρισμοῦ, δὲν συντελεῖ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀγροτικοῦ εἰσοδήματος, οὔτε καὶ αἱ ηὐξημέναι τιμαὶ ἀσφαλείας, αἵτινες πολλάκις ὑπερβαίνουν τὰς διεθνεῖς ἐμπορικὰς τοιαύτας, ἀντιθέτως δὲ ἀποτελοῦν φραγμὸν εἰς τὴν διακίνησιν τῶν προϊόντων, ποὺ μόνον ἡ ἐπιδότησις τὴν καθιστᾶ δυνατήν.

Ἡ αὔξησις τῆς παραγωγικότητος τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, εἶναι παράλληλος μὲ τὴν μείωσιν τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς καὶ αὐξάνει τὴν συναγωνιστικότητα τῶν προϊόντων.

Πολλάκις ὅμως, ἡ μείωσις τοῦ κόστους τῶν προϊόντων, συγχέεται μὲ τὴν παρέμβασιν τοῦ διαμεσολαβητικοῦ ἐμπορίου, καὶ ἀποτελεῖ εὐθυνὴν δημοκοπίαν ἀναξίαν ἐπιστημονικῆς κριτικῆς, τὸ νὰ ὑποστηρίζεται σοβαρῶς ὅτι ἐκεῖ χωλαίνει τὸ πρόβλημα τῆς κοστολογήσεως.

Ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, οὐδεὶς ἀρνεῖται εἰς τοὺς Συνετιρισμοὺς τὸ δικαίωμα νὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἐμπορείαν τῶν προϊόντων των εἴτε εἰς τὸ ἐσωτερικὸν, εἴτε εἰς τὸ ἐξωτερικὸν. Ὅταν ὅμως ὑπεισερχόμενοι εἰς τὴν ἐμπορείαν ἀντιμετωπίζουν τὸν ἀνηλεῆ συναγωνισμὸν ἢ συναντοῦν δυσκολίας, ἃς ἀδυνατοῦν νὰ ὑπερβοῦν, τότε μὲ τὴν σειράν των, ἐπιζητοῦν τὴν μετάθεσιν εὐθυνῶν, καὶ ἀξιοῦν ἀπὸ τὸ Κράτος ἐπιτακτικῶς τὴν ἐπιβολὴν μονοπωλίου ἢ ὑποχρεωτικῶν συγκεντρώσεων.

Ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν, τὰ ἀποτελέσματα τῆς δραστηριότητός των εἶναι διὰ τὴν οἰκονομίαν ἀρνητικὰ καὶ αἱ διαρκῶς ὀγκούμεναι ἀξιώσεις των, κίνδυνος διὰ τὴν ὑπόστασιν τοῦ Κράτους.

Εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ ἀνάγεται εἰς τὴν ἀνισότητα τῶν ὅρων, ἡ βασικὴ προϋπόθεσις ἀσκήσεως ἐμπορείας καὶ εἶναι ἐμπαιγμὸς διὰ τοὺς ἀγωνιζομένους παραγωγικοὺς κλάδους, ἡ μὴ ἐφαρμογὴ τοῦ ὅρου τῆς ἴσης μεταχειρίσεως καὶ ἡ κατάργησις τῶν εὐνοιῶν.

Τὸ Κράτος πρέπει νὰ χωρήσῃ μὲ πλήρη συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς του καὶ νὰ θέσῃ τέρμα εἰς αὐτὴν τὴν ἀντινομίαν, διότι τὸ θέμα καθίσταται ἔτι ὀξύτερον, τώρα, ποὺ πέραν τῆς καθαρῶς ἐθνικῆς του πολιτικῆς, πρέπει νὰ προσανατολίσῃ καὶ ἐναρμονίσῃ τὴν οἰκονομικήν του πολιτικὴν, πρὸς τὰς ἀπορρεούσας ἐκ τῆς συνδέσεως μὲ τὴν ΕΟΚ ὑποχρεώσεις κοινοῦ προγραμματισμοῦ.

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Τὸ Β΄ μέρος

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐπιβάλλεται ἡ Ἵδρυσις Ταχυδρομικοῦ Παραρτήματος

Κύριε Διευθυντά,

Ὡς Πατρινὸς καὶ ὡς καθημερινὸς ἀναγνώστης καὶ συνδρομητής σας, παίρνω τὸ θάρρος καὶ σᾶς γράφω διὰ τῆς παρούσης μίαν παρατήρησίν μου ἢ μᾶλλον μίαν ἔλλειψιν, συνέπεια τῆς ὁποίας εἶναι νὰ ταλαιπωροῦνται πολλοὶ συμπολῖται μας, ἰδίως τῆς ἄνω πόλεως Πατρῶν.

Τυγχάνω ὑπάλληλος ἐνὸς μεγάλου Ὀργανισμοῦ καὶ πρὸ τῆς τοποθετήσεώς μου εἰς Πάτρας, ὑπηρέτησα ἐπὶ τετραετίαν εἰς τὸ Ἡράκλειον Κρήτης, πόλιν μὲ μικροτέραν ἐμπορικὴν καὶ οἰκονομικὴν κίνησιν καὶ πληθυσμὸν κατὰ 30% μικρότερον τοῦ τῶν Πατρῶν, ἔκτασιν δὲ πόλεως πολὺ μικροτέραν, ἐξ οὗ καὶ εἰσιτήριον ἀστικῶν γραμμῶν δρχ. 1. Εἰς τὸ Ἡράκλειον λοιπὸν ὑπάρχουν καὶ λειτουργοῦν δύο Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα.

Αἱ Πάτραι — ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων τοῦτο ἀποδεικνύεται — μὲ ἐμπορικὴν καὶ βιομηχανικὴν κίνησιν πολὺ μεγαλυτέραν ἐκείνης τοῦ Ἡρακλείου, μὲ πληθυσμὸν κατὰ πολὺ μεγαλύτερον καὶ ἔκτασιν ὑπερδιπλοσίαν ἐκεί